

عنوان مقاله:

شناسایی و اجرای رای داوری داخلی؛ مطالعه تطبیقی حقوق ایران و استرالیا

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده‌گان:

لیلا نجفی زاده - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

یوسف مولایی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

مصطفی السان - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه شهیدبهشتی

خلاصه مقاله:

برخلاف داوری تجاری بین المللی که در آن موضوع شناسایی رای داوری به عنوان مقدمه اجرای رای به طور صریح مطرح شده، در داوری داخلی این امر به طور مستقل و در قالب ماده‌ای خاص از قوانین مرتبط با اجرای آرای داوری داخلی نیامده است؛ بنابراین این بحث مطرح می‌شود که آیا اساساً شناسایی، مقدمه اجرای چنین آرایی محسوب می‌شود یا اینکه دادگاه موظف است در صورتی که رای داوری توسط دادگاه صالح بطل نشده باشد، در هر حال آن را اجرا کند و نمی‌تواند به جهت معایرت با قوانین آمره یا نظم عمومی از اجرای چنین رایی خودداری کند. در حقوق ایران، موضع ماده ۴۸۹ ق.آ.م. نسبت به این موضوع روشن نبوده و در رویه قضایی نیز در مورد اینکه شناسایی لازمه اجرا است یا خیر، اختلاف نظر وجود دارد. حال آنکه در حقوق استرالیا به جهت مشابهت قواعد حاکم بر شناسایی آرای داوری داخلی با آرای داوری بین المللی، این اشکال و اختلاف وجود ندارد. هدف این مقاله نگاهی به شناسایی و اجرای رای داوری داخلی در حقوق ایران و حقوق استرالیا و ارائه راهکارهای کاربردی برای نظام حقوقی ایران است. پرسش اصلی مقاله این است که آیا مرحله‌ای به نام شناسایی رای داوری قبل از اجرای آن، در داوری داخلی نیز قابل تصور است یا خیر؟ در این مقاله فرضیه این است که مرحله شناسایی رای داوری وجود داشته و آثار متعددی را پیش از اجرا و در فرایند اجرای آرای داوری دارد.

کلمات کلیدی:

اجرای رای، حقوق استرالیا، شناسایی، رای داوری داخلی، مطالعه تطبیقی

لينك ثابت مقاله در پاپیگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845606>

